

I N D E X.

institutu. i26. i60.
 Intellectus. l. Gallus. §. fina. versi. fi. i27. i6i.
 Intellectus Auth. Vt cū de appella. cognosci.
 §. Siue igitur, colla. 8. 130. 172.
 Intellectus. §. Aliud quoq; capitulum eius-
 de auth. i3i. 176.
 Intellectus. l. Regia. li. 4. ti. 70. §. 2. i32. 179.
 Intellectus. §. Causas, in authen. Cū de ap-
 pella. cognosci. i36. 194.
 Intellectus cas. fina. i9. q. 3. 137. 197.
 Intellectus. l. Filio praterito. ff. De iniusto
 rupto. i44. 205.
 Intellectus. l. 3. §. Si emancipatus. ff. De bon.
 posses. contra tabu. 145. 206.
 Intellectus. l. Meminim⁹. C. De legit. hare.
 147. 209.
 Intellectus. l. Regia. lib. 4. titu. 7. §. penul.
 159. 240.
 Intellectus. l. 3. titu. 7. parti. 6. i60. 245.
 Intellectus. §. Nunc de lege Velleia. l. Gal-
 lus. i65. 2.
 Intellectus. l. 3. §. Posthumos, ver. Vnde etiā
 ff. De iniusto rupto. i65. 4.
 Intellectus. §. Eriā si parente. l. Gallus. i66. 7.
 Intellectus. l. 2. §. Sed si eos. ff. De vulga. &
 pupilla. i67. 12.
 Intellectus. l. Cū in adoptiuis. §. Quæ in
 filio. C. De adoptio. i63. 18.
 Intellectus. l. Scripto. ff. Vnde libe. 169. 20.
 Intellectus. l. 2. §. Sed si extraneum. ff. De vul-
 ga. & pupilla. 171. 23.
 Intellectus. l. Si filius hares. ff. De libe. & po-
 sthu. 172. 28.
 Intellectus. l. fina. versi. Altera. ff. De condi.
 institutu. i73. 29.
 Intellectus. l. 2. C. De libe. prateri. 176. 37.
 Intellectus. l. Maximum vitium. C. De libe.
 prateri. 176. 38.
 Intellectus. l. Sed si in conditione. §. Nepotes
 ff. De here. institutu. 178. 43.
 Intellectus. l. Quoniam in prioribus in fine.
 C. De inoffi. testa. 180. 48.
 Intellectus. §. Etiam si parente in fine. l. Gal-
 lus. i8i. 50.
 Intellectus huius. §. Et quid si tantū. i85. 1.
 Intellectus. l. Pater Seuerinam. ff. De condi.
 & demonstra. 186. 4.
 Intellectus. l. Qui haredi. ff. De condi. & de
 mostra. 186. 5.

Intellectus. l. Manius. ff. De condi. & demō-
 stra. 188. 14.
 Intellectus. l. Sifundus. ff. De condi. & demon-
 stra. 190. 22.
 Intellectus. l. Ait Prator. §. i. versi. Et ideo
 & §. Permittitur. ff. De mino. 192. 28.
 Intellectus. l. Si seruus decem, in fine. ff. De
 solutio. 192. 29.
 Intellectus. l. Stichum. §. Vsum fructum. ff.
 De solutio. 192. 30.
 Intellectus. l. Is qui in potestate. §. fina. ff. De
 lega. prastan. 194. 33.
 Intellectus. l. In conditionibus. §. Si patronus
 ff. De condi. & demonstra. 196. 37.
 Intellectus. l. Ex facto. §. fina. ff. Ad Senatus
 consul. Trebellia. 197. 39.
 Intellectus. l. Lucius. ff. De condi. & demon-
 stra. 198. 41.
 Intellectus. l. fina. C. De his qui veni. æta. im-
 petra. 201. 46.
 Intellectus. l. Cū pater. §. Curatoris, & quod
 ibi. Bar. ff. De lega. 2. 201. 50.
 Intellectus. l. Fideicommissum. ff. De condi.
 & demonstra. 202. 52.
 Intellectus. l. Ex facto. §. Si quis rogatus. 1. ff.
 Ad Senatuscons. Trebellia. 203. 57.
 Intellectus Princi. institutu. De serui. cogna.
 208. 68.
 Intellectus. l. Cū pater. §. Volo. ff. De lega. 2.
 208. 70.
 Intellectus. l. Lucius. 2. §. fina. ff. De lega. 2.
 211. 73.
 Intellectus. l. fina. ff. De iure de libe. 211. 74.
 Intellectus. l. Generaliter. §. Cum autem. C.
 De institutu. & substitu. 212. 76.
 Intellectus. l. Ex facto. §. Si quis rogatus, ibi,
 ex dignitate. ff. Ad Senatuscons. Trebel-
 lia. 213. 79.
 Intellectus. l. Fideicommissa. §. Si cui ita. ff.
 De lega. 3. 213. 80.
 Intellectus. l. Si ita liberis. ff. Quando dies
 lega. cedat, & l. Mulier. ff. Ad Senatus cō-
 sul. Trebellia. 215. 84.
 Intellectus. l. Cū filio familiās. ff. De lega.
 i. 216. 86.
 Intellectus. l. Patrem. ff. Quæ in fraudē cre-
 di. 217. 87.
 Intellectus authen. Vt liceat matri & auix
 inprinci. colla. 8. 219. 92.

Intellectus

I N D E X.

- Intellectus. l. Commodissime. ff. De libe. & posthu. 220. 94.
- Intellectus. ff. De posth. hære. institu. 221. 96.
- Intellectus. l. Siquis ita. ff. De vulga. & pupil. 223. 97.
- Intestati hæreditas ad fratrem, & defuncti fratris filios deuoluitur, & si ex defuncti fratris persona possit implorari restitutio, vt testamento locus fiat. 226. 109.
- Inuitus filius non efficitur per rescriptum legitimus, & si matrem occultauit, impediendi matrimonij causa. 61. 109.
- L
- L**aborum reputatio uisitata est in iudicio institutionis in integrum. 48. 88.
- Legatarius non est, cui implende conditionis gratia dandum est. 187. 8.
- Legatarius est, cui implendi modi gratia dandum est. 187. 11.
- Legata possunt uiliter relinqui ab intestato. 14. 48.
- Legatū Titio datum sub conditione non perimitur, Titio in insulā deportato, perimitur autem, eodem poene seruo effecto. 40. 23.
- Legatum relictum ei, qui capere nō potest, nec quidem ipsi tradendum est. 189. 18.
- Legitima liberorum portio in Hispaniæ Regnis plusquam dimidium bonorum parentis continet. 161. 251.
- Legitimæ portioni onus adscriptum non habetur initio atq; si scriptum non esset. 180. 47.
- Legitima ætas. x x v. annorum unde dicta. 201. 51.
- Legitimæ portio nis usufructū patri iure potestatis querendum, non potest mater prohibere, siue filius maior, siue minor annis fuerit. 219. 91.
- Legitimationis rescriptum impetrari nō potest, si pater, contracto matrimonio, possit filium facere legitimum. 58. 96.
- Legitimationis rescriptū tunc potest pater impetrare, quum matrimonium cum matre naturali impossibile est, per facti, aut iuris potestatem, aut secundum bonos mores. 58. 97.
- Legitimatio per rescriptum non perficitur, inuito filio. 61. 106.
- Legitimationis nulla species est, quæ perficitur inuito filio. 61. 108.
- Legitimationes huius Regni an magis dispensationes sint. 71. 102.
- Legitimatio, & adoptio æquiparatur. 72. 103.
- Legitimatio quantum ex patris & filij uoluntate procedat, aliquando tamen patri, potiusquam filio concedi uidetur. 73. 102.
- Legitimationis rescriptum non impetratur, quo casu matrimonium potuit iuste contrahi. 73. 104.
- Lex non est superflua, cuius principalis definitio utilis est. 97. 44.
- Lex ciuilis sola hæredem facit, non Prætor. 149. 213.
- Liberi positi in conditione, utrum uideantur ex testamento uocari. 10. 26.
- Liberi positi in conditione, quæ nō uidetur inuitati ex testamento, ad fideicommissa, uel legata rerum singularium, atq; ad fideicommissum hæreditatis. 11. 29.
- Libertis legatum relictum, debetur & eis, qui post testamentum ceperunt esse liberti. 209. 72.
- M
- M**arcelli Iureconsulti aduersus Ulpia excusatio. 89. 13.
- Maritus, qui uxori mortis causa donauit, & deinde deportatus est, an durante poena, possit donationem causa mortis reuocare. 40. 26.
- Mater, quæ impuberibus filiis testamentum facere non potest, utrum possit concipere aliquid, quod speciem habeat pupillaris substitutionis. 20. 66.
- Matris præteritio pro exheredatione habetur. 12. 36.
- Matris testamentum nunquam potuit iniustum uideri, & si uitiōse filium exheredasset. 12. 37.
- Matris hæreditas filio delata, habuit quædam singularia, propter suspensiuæ Orphiciani Senatusconsulti uerba. 78. 181.
- Matrimonium inhonestum est cum concubina, quæ circa torum deliquit. 58. 98.
- Matrimonium cum meretrice contractum sine dubio ualeat secundum ius canonicum, & opus charitatis in se habet. 59. 100.

INDEX.

Miles potest nuda voluntate, hæredem instituere. 11. 34.
 Militis testamentum hodie non valet, nisi ex hæredationi expressæ, vel tacitæ causam inferat. 12. 36.
 Militis testamentum initio iniustum fuit, si suus hæres filius omnimodò præteritus diceretur. 12. 38.
 Militi singulariter datum est, quòd non teneretur filium nominatim exheredare. 12. 39.
 Miles, si filium nominatim exheredasset, et Galli Aquilij formula usus, nullum præterea hæredem instituisse, utrùm eius testamentum valeret. 12. 41.
 Militis volùtas p lege est obseruãda. 13. 42.
 Minor, qui damnus passus est, restituitur in integrum, etiam si res non sit integra. 49. 61.
 Minor, qui ad lucrum restitui se postulat, nõ est audiendus, si res non sit integra, & occurrat iniquitas. 49. 62.
 Minor ætatis qui proprio beneficio per facilitatem ætatis renunciauit, utrùm ad id possit restitui, si iam alteri collatum sit. 49. 63.
 Minor annis, læsus facilitate propria, vel ad uersarij dolo, regulariter restituendus est pro modico damno. 53. 77.
 Minor utrùm restitutione possit impetrare pro minimo damno. 54. 78.
 Minor non restituitur post quadrienium, & si eminentissimum damnus passus fuerit. 54. 79.
 Minor & ecclesia, qua nam ratione separen tur in eo, quòd hæc post quadrienium auditur, ille verò non auditur. 81. 84.
 Minor. x x v. annis filius naturalis, si in hoc læsus sit, quòd patri impetranti rescriptũ legitimacionis consensit, non restituitur in integrum ex edicto De minoribus ad uersus patrem. 66. 126.
 Minor. x x v. annis, & si veniam ætatis impetrauit, non poterit alienare sine decreto res immobiles, & quæ seruando seruari possunt. 201. 47.
 Minor. x x v. annis, qui veniam ætatis impetrauit, utrùm possit in integrum restitui, si cum decreto res soli, & quæ seruando

seruari poterant, rite alienauit. 201. 48.
 Modus in dando consistens, impleri debet in persona domini, licet cõditio dandi, in serui, non in domini persona debeat impleri. 187. 10.
 Moriendi uerbum ad emancipationem non pertinet. 32. 3.
 Mors apud Iurecõsultos naturaliter semper intelligitur. 32. 4.
 Mortis ciuilis appellatio magistralis est. 32. 5.
 Mortis, et deportationis casus, qua nam ratione dicantur hîc esse eiusdem effectus. 35. 13.
 Mortis causa capio ex testamento non pendet. 195. 34.
 Mortuus & moriens, uelle nihil possunt. 39. 21.
 Mutuum ciuile apud Iurecõsultos non re-pertum, docendi gratia inuentũ est. 32. 6.

N

Naturales filij non efficiuntur legitimi, quasi ex præsumpto matrimonio, si eorũ mater meretrix erat, aut uilis. 60. 103.
 Naturalis filius, etiã si aduersus patrem commiserit causam aliã exheredatione dignam, non propterea in eius potestatem redigetur inuitus. 61. 110.
 Naturalis filius, qui per Principem, existẽte legitima prole, factus est legitimus, non potest plus testamento patris consequi, quàm qui minus percepit ex ante legitimis. 67. 137.
 Naturalis filius an faciat deficere conditionem. 204. 58.
 Naturales æquè ueniunt liberorum appellatione, si de nouo lucro agatur, atq; si quæ sito conseruando, nec interest, conditio affirmatiuè, an negatiuè fuerit concepta. 204. 59.
 Naturalis filius dicitur, qui conceptus fuit in figura matrimonij, vel concubinatus. 206. 60.
 Naturalis, qui cum legitimis pariter succedit, substitutum indistinctè excludit. 206. 62.
 Naturalis filius hominis uulgaris indistinctè substitutum excludit in hoc Regno. 207. 65.

INDEX.

- Naturalis hodie eisdem casibus substitutum excludit, quibus & olim excludebatur. 207. 66.
- Naturalis filius in seruitute conceptus, non magis apud Iureconsultos substitutum excludit, quā alius quiuis naturalis. 207. 67.
- Naturalis substitutum excludit, si testator aliqua testamenti parte fauorabile illius mentionem fecit. 208. 71.
- Naturalis vtrū regulariter substitutum excludat, etiam remota coniectura: an tunc demum cum coniectura aliqua hoc transferit. 212. 78.
- Nautæ, & vigiles in clasibus milites sunt, & iure militari testari queunt. 19. 64.
- Nepos testamenti tempore suus hæres, nec instituendus fuit, nec exheredandus. 92. 24.
- Nepos suus hæres contra auitum testamentū, quo præteritus fuisset, solum iure ciuilius quoddam accrescendi habebat. 93. 27.
- Nepos præteritus, quē pater præcedebat, succedendo in eius locum, rumpebat ipso iure auitum testamentum: sed postea quā successisset, & sui hæredis iuratus esset præteriri ab eodem auito potuit. 94. 32.
- Nepos, qui posset fieri suus hæres, institui potius, vel exheredari à testatore auito debuit, ne intestatus fieret, quā si iam suus hæres esset. 94. 35.
- Nepotes sui hæredes potuerunt sub omni conditione institui, qui & omnimodò posset præteriri. 101. 61.
- Nepos & filia sui hæredes præteriti, per ius accrescendi ciuile succedentes, omnibus quasi scripti legata præstare tenebantur. 103. 71.
- Nepos & filia sui hæredes præteriti, accepta bonorum possessione contra tabulas prætorias, non omnibus, sed exceptis dūtaxat personis legata præstare tenebantur. 103. 72.
- Nepos & filia sui hæredes nō possunt hodie institui sub omni conditione. 111. 104.
- Nepos ex filio in specie l. Qui in aliena. §. Interdum. ff. De acquiren. hæredi. statim mortuo auito, facit patrem necessarium hæredem: nec si iuri factus hæreditati auitæ se immisceat, quicquam sibi potuit acquirere. 114. 112.
- Nepos in potestate aui retentus iura sui hæredis nō nāciscitur, et si parer, qui eū præcedebat, desierit suus hæres esse per emancipationem. 148. 212.
- Nepos, qui in aui intestati morientis fuit potestate, non acquirit hæreditatem eius ipso iure, quæ priore loco patri emancipato fuit delata, & ab eo repudiata. 149. 216.
- Nepos in potestate retentus, præteriri ab auito potest, si tempore mortis præcedatur ab emancipato patre. 150. 217.
- Nepos, qui patris emancipatione non est natus iura sui hæredis, incipiet auito suus hæres esse, si emancipatus pater se se in arrogatione dederit. 151. 220.
- Nepotes iam nati, de quibus Lex Velleia posteriore capite egit, sine vlla dubitatione institui iure potuerunt, etiam si loco posthumorum esse viderentur. 176. 34.
- Nepotes iam nati, qui instituendi sunt, vel exheredandi per. L. Velleiam, debent, adiecta legitima causa, exheredari, alioqui quasi non rite exheredati, testamentū succedendo rumpent. 177. 39.
- Nepotes iam nati per. L. Velleiam instituendi purè, aut sub conditione, quæ in eorum potestate esset, institui debuerunt, ad filij exemplum. 178. 42.
- Nepotes posterioris capitis. L. Velleiæ, sub conditione exheredati, non rumpent successionem auitum testamentum, si quo tempore successerunt, conditio iam exticisset. 179. 44.
- O**bservatio non potest videri leuis, quæ omissa, inutile est quod agitur. 106. 87.
- Officium iudicis, quod imploratur in restitutorio iudicio, solet esse in re scriptū. 50. 66.
- P**apia Lex Decaducis, Galli Aquilij temporibus nō dum lata fuerat. 8. 16.
- Parens potest hodie liberis ipuberibus nec institutis, nec exheredatis facere substitutionem pupillarem in testamento, quod iure perfectum sit. 150. 218.

I N D E X.

Parens poterit hodie tutorem dare liberis, quos in suis hæredibus tempore mortis non habuerit, contra regulam. l. Quo tu tela. §. Nemo potest. ff. De reg. iur. 151. 219

Parentibus existentibus non prohibetur legitimatio. 69. 141.

Parentum mentio fieri debet ab eo, qui legitimationis rescriptum vult impetrare. 70. 146

Parentibus licebat, sine vlla causa, nec testamento expressa, nec vera, suos hæredes exhæredare, & continuationem domini impedire. 100. 82.

Parentum comune votum est, vt liberi matrimonium contrahant, 220. 93.

Partitæ Castellana Lex fin. tit. si. parti. 6. quomodo intelligenda. 55. 26.

Partitæ Lex. 4. tit. 1. parti. 6. nõ videtur iuste desumpta ex iure comuni. 107. 89.

Partitæ. L. 10. tit. 7, quomodo possit intelligi. 130. 176.

Pater, qui filios legitimos habet, potest vtiliter impetrare à Principe naturalis filij legitimacionem. 66. 131.

Patri inter liberos testanti remittuntur iuris ciuilibus solennia 13. 43.

Pater quoniam modo in vita possit probare causam ingratiitudinis, aduersus filium. 130. 174.

Pater nuda voluntate non potest reuocare exhæredationem testamento factam. 133. 181.

Pater, si testamento ingratum filium, adiecta legitima causa exhæredauit, deinde eidem ingratiitudinem remisit, filius de inofficioso agens obtinebit contra scriptum hæredem. 1. 4. 183.

Patronus à liberti præteritus, contra liberos liberti hæredes bonorum possessionem non accipit. 25. 82.

Patronus post liberti liberos proximus intestati hæres erat. 25. 83.

Patronus institutus ex minore portione, quã dimidia, bonorum possessionem contra tabulas liberti accipiebat. 197. 45.

Poenam à conditione voluntas testatoris se parat. 218. 89.

Posthuma filia, & posthumi nepotes, sed & nepotes, qui loco posthumorum sunt, nõ

rite instituebantur sub omni conditione. 101. 63

Posthumus nepos, vtràm in Galli Aquilij concepta formula, potuerit præteritus rumpere aui testamentum. 7. 14

Posthumus, qui nasceretur suus hæres, iure potuit institui, ex sententia Galli Aquilij quasi non alienus posthumus. 26. 2.

Posthumus ex suo hærede conceptus, parenti suus hæres nascebatur, si qui eum præcedebat emancipatus fuisset. 26. 3.

Posthumi liberi, qui agnasci post testamentum sui hæredes possent, institui debuerunt, aut exhæredari. 93. 28.

Posthumi liberi post mortem testantis concepti, institui ab eo nõ potuerunt, nec quidem ex Galli Aquilij sententia. 100. 83

Posthumi liberi post mortem parentis concepti, non possunt parenti agnasci sui hæredes. 100. 84.

Posthumi non sunt sui hæredes, nisi postquam nascuntur. 101. 64.

Posthumus præteritus, qui viuo parente natus eius testamentum ipso iure rupit, si procedente tempore deportatus fuerit, viuo adhuc testatore, scripti hæredes accipere poterunt secundum tabulas bonorum possessionem. 113. 109.

Posthumi pronepotes, in casu huius. §. Et quid si tantum, versu. Quid si nepos, concepti ex nepote antequam emanciparetur ab aui, sui hæredes nascebatur, & sui iuris. 115. 116.

Posthumi liberi, qui sui hæredes nascebantur, ad intestati parentis hereditatem lege xii. tabularum vocabantur: nec hinc Galli formula potuit esse necessaria. 117. 119.

Posthumus pronepos in casu huius. §. versu. Quid si nepos, etiam si accepta iam bonorum possessione contra tabulas nascebatur, semissem nihilominus ex testamento ipso iure quæreret: & testamentum ipso iure confirmaret, quo ad pluraque omnia. 128. 157

Posthumus pronepos, & liberi in potestate retenti licet ab emancipato patre præcedantur, si tamen eo legitime præterito, hæredes parentis testamento instituantur,

Q. necessarij

I N D E X.

necessarij hæredes illi existent. 162. 263.
 Posthumo præterito testamentum initio consistit. 166. 5.
 Posthumi, quorum agnatione testamentum rumpi potuit, ex hæredari ante hæredis institutionem vtiliter potuerunt. 166. 6.
 Posthuminepotes, & posthuma filia non potuerunt institui sub omni cõditione. 178. 41.
 Posthumi, & nepotes, qui loco posthumorũ sunt, instituti sub cõditione, quæ non erat in eorum potestate, agnascendo, & succedendo, non rumpebant. 179. 49.
 Posthumi, & nepotes, qui loco posthumorũ sunt, sub cõditione instituti, si defecta iã cõditione agnascantur, vel succedant, parentis testamentum ipso iure rumpent, etiam hodie. 180. 46.
 Posthumus perfectè natus, etiã si incõtinẽti sine nomine, sine baptismo moriatur, parentis testamentum rumpit, & eidem ipso iure hæres existit. 220. 95.
 Posthumus, qui suus hæres non nascitur, potest hodie iure ciuili, legitimus ex testamẽto hæres fieri. 224. 103.
 Præsentia sine contradictione multũ distat à scientia sine contradictione. 64. 124.
 Præsumptio. l. Miles. §. Defuncto. ff. Ad L. Iuliam de adulte. iuris duntaxat est. 200. 45.
 Præteritio si fiat, adiecta causa legitima, an ex hæredatio magis sit, & querela inducatur. 127. 166.
 Præteritio filij familiã etiam si fiat, adiecta legitima causa, reddit testamẽtũ ipso iure nullum: & an tunc audiatur scriptus hæres, si contra filium probare intendat, causam testamẽto insertã esse verã. 128. 166.
 Prætor quum edixit De lega. præstan. non solũ rationẽ habuit coniunctarum personarum, sed etiã iudicij testatoris. 157. 234.
 Princeps, existente legitima sobole, si non obstante lege, ex certaq; scientia, naturalem fecerit legitimum, valebit rescriptũ sine requisitione legitimorum. 66. 133.
 Princeps, qui naturalem, existentibus legitimis, facit legitimum ex certa scientia, lege non obstante, videtur hoc ipso dimiuisse spẽ legitimorũ liberorũ. 66. 134.
 Princeps potest, sed non debet, extantibus

liberis legitimis, qui non consentiunt, naturalem filium parenti facere legitimũ. 68. 138.
 Princeps, qui naturalis filij legitimationem rescripto concedit, inuito altero filio, quẽ similiter fecerat legitimum, non equẽ facit iniuriam, ac si alter filius legitimè natus esset. 68. 139.
 Princeps iustissimè concedit rescriptum legitimationis, inuito filio naturali, & legitimo, qui conuincitur, aduersus patrem commississe aliquid ex hæredatione dignum. 68. 140.
 Principis rescriptum iniquissimũ esset, quo patri inuito ignominiosum filiũ faceret successorem. 75. 170.
 Princeps ex cõditione voluntatem patris potest intelligere. 75. 173.
 Princeps non potest hæreditatem per actus naturales quæsitam ab his, qui iure gentium domini videantur, prohibito voluntatis auferre. 75. 174.
 Princeps an post aditã hæreditatẽ, ante apprehensã possessionẽ, possit liberè auferre dominia rerũ à legitimis hæredib;. 7. 6. 175.
 Princeps liberè potest, si velit, post mortem defuncti, filium eius facere legitimum successorem, & hac ratioẽ delatum ad eũ diuis legitimis heredib; auferre. 77. 177.
 Publicatio non extenditur ad futura, nec rescripturio. 46. 48.

Quædrienijs tẽpus obseruatur in officio iudicis restitutorio. 51. 69.
 Querela inofficiosi testamenti intentari non potest, nisi contra hæredem, qui ex testamento hæreditatem adiit. 21. 69.
 Querela inofficiosi testamenti reducit simpliciter rem ad causã intestati. 124. 154.
 Querela inofficiosi testamenti non solũ filio suo hæredi præterito competere non potuit, sed nec filia, aut nepoti suis heredibus præteritis potuit accommodari, licet testamentum valeret. 127. 162.

R

Ratum sufficit haberi legitimationem à filio post mortẽ patris. 64. 122.
 Rati habitio filij circa legitimationẽ, quã pater impetrauit, quomodo colligitur. 63. 117.

Rati habitio

I N D E X.

- Ratihabitio filij in omnibus speciebus, quibus rescriptum legitimationis procedit, eodem modo colligenda est. 64. 119.
- Ratihabitio filij non ex eo inducitur, quod sciuit legitimationem impetrari, aut impetratam esse, nec tamē cōtradixit. 64. 120.
- Ratihabitio verbis, aut re inducitur. 64. 121.
- Regia. L. lib. 1. titu. 67. §. 6. in fine, an defēdi possit in eo quod secundū ius cōmune significat, auum bonorum nepotis usufructum, legitimāq; administrationem ratione potestatis habiturum. 159. 242.
- Relicta seruis coniunctarum personarum non sunt cōseruata per edictum De lega. præstan. 157. 235.
- Restituitur filius aduersus patrē officio iudicis implorato, si nimia reuerētia ei cōsenties nō modicē læsus proponatur. 65. 130.
- Restitutio gratiæ non habet effectum circa bona in alios translata. 44. 42.
- Restitutio gratiæ cur nō porrigatur ad bona in alios translata. 45. 46.
- Restitutio iustitiæ restituit bona etiam in alios translata. 46. 49.
- Restitutio iustitiæ fauorabilior est quā gratiæ. 46. 50.
- Restitutionem nō indulget euentus damni, sed inconsulta facilitas. 48. 56.
- Restitutionem in integrum minoribus propriē edicto pollicitus est prætor, quū quid de bonis suis diminuerunt. 48. 57.
- Restitutio solidior & fauorabilior est, quæ minoribus damnum passis succurrit, quā quæ ad lucrum eisdē indulgetur. 49. 59.
- Restitutio iustitiæ, quæ iure actionis cōtra principalem datur, porrigere solet aliquādo effectum suum contra tertios possessores, officio iudicis implorato. 50. 64.
- Restitutio, quæ procedit per viam iuris scripti, inhæret à principio, adeo vt ius vendentis non videatur esse liberū. 50. 67.
- Restitutio in integrum danda est regulariter ecclesiæ pro modico damno. 53. 76.
- Restitutio in integrū est in pristinū statū restitutio, vnde & fructus restituuntur. 56. 87.
- Restitutio gratiæ, restitutio quidem est, sed non propria in integrū restitutio. 56. 88.
- Restitutio in integrum datur liberis aduersus parentes iure actionis, si magnum detrimētum circumscripsi passi fuerint. 65. 129.
- Restitutionis in integrum consideratio non impedit, quin ius adeundi ipso iure amissum, ad substitutum vulgarem transeat. 226. 108.
- Restitutio in integrum potest implorari ab hæredibus eius, qui absens, & ignorans, delatam sibi esse hæreditatem, vita decessit. 226. 110.
- Restitutus ad ciuitatē, & bona vtrū habeat beneficiū cessionis bonorum. 44. 43.
- Restitutus non recuperat bona, que restitutionis tempore in alium sunt translata, nec ad rem pertinet, quod post restitutionem ad fiscum sint reuersa. 45. 47.
- Restitutus per modum iustitiæ vtilem in re actionem poterit impetrare contra eum qui à fisco emit, si eius intersit res ipsas magis habere quā pecuniam. 50. 65.
- Rex si edicto rebellē condēnauit, eumq; postea sibi conciliauit, videtur condēnationē remisisse. 134. 184.
- Rubri. instit. De serui. cogna. commentitia est, & per errorem conscripta. 208. 69.
- Rumpo, verbum, exprimit testamētū quod rumpitur valere. 98. 46.
- S
- S**entētia iniqua valet, & dominium ex eo titulo transfertur. 47. 51.
- Serui legatum est, non domini, quum seruo alieno legatum proponitur. 186. 7.
- Seruus hæres à domino institutus, si ab eo manumittatur, hæreditatem nihilominus ex testamento quasi volūtarius acquirat. 89. 14.
- Similitudo non est iniusta, etiam si casus non sint per omnia similes. 126. 158.
- Soluendi facultas ab initio iure stipulationis promissori liberè quæ sita, ab eo postea nō aufertur. 41. 29.
- Spurij filij impetratur legitimatio, seu dispensatio, lege non obstante. 74. 168.
- Spurij institutio quomodò sub conditione rectè concipiatur. 75. 172.
- Spurius ex damnato coitu conceptus nō potest ex ordinaria gratia fieri legitimus. 74. 167.
- Substitutio vulgaris i legatis fieri solet. 10. 25.

I N D E X.

Substitutio an facta sit i hereditate, an in su-
itate, non est iustum distinguere. 90. 18.
Substitutio necessario presupponit institu-
tionem priore gradu factam. 91. 22.
Substitutio pupillaris apud Iureconsultos &
Imperatores potuit fieri impuberibus nec
institutis, nec exheredatis, quum scili-
cet parens filiae & nepoti suis heredibus
praeteritistestamentum facere posset. 102. 66.
Substitutio pupillaris cur fieri debuerit post
heredis paterni institutionem. 107. 91.
Substitutio pupillaris hodie fieri non potest
filiae & nepoti suis heredibus praeteritis
intestamento valido, sed tamen conseruabi-
tur, infirmato paterno testamento, quo ad
heredis institutionem. 111. 103.
Substitutio pupillaris cur non rescindatur,
accepta contra patris tabulas bonorum pos-
sessione. 122. 142.
Substitutio pupillaris utilitatem ipsius pu-
pilli continere intelligitur. 122. 143.
Substitutio pupillaris irrita fiet, si scriptus
haeres irritum fecerit paternum testamentum,
repudiando hereditatem. 123. 148.
Substitutio pupillaris utrum conseruetur iure
praetorio, si accepta, aut imminente bo-
norum possessione contra tabulas, scri-
ptus haeres hereditatem ex testamento
repudiet. 124. 149.
Substitutionis pupillaris utilitas non dene-
gatur pupillo, qui bonorum possessionem
contra tabulas patris accepit. 124. 151.
Substitutio pupillaris facta extraneo non va-
let ab initio quasi pupillaris. 167. 13.
Substitutio pupillaris facta nepotibus per
L. Velleiam recte institutis, aut exhereda-
tis, valet ab initio quasi pupillaris. 167. 14.
Substitutio pupillaris facta nepotibus, quos
pater praecedat, irrita fit tempore mortis,
si tamen hi reciderint in patris potestate
167. 15.
Substitutio vulgaris exheredatis fieri non
potest, sed pupillaris potest. 168. 16.
Substitutio reciproca facta duobus impu-
beribus in potestate constitutis, quorum
alter testatori suis haeres non erat, conti-
net ab initio vulgares, & pupillares sub-
stitutiones. 168. 17.
Substitutio pupillaris ex intervallo post prin-

cipale testamentum fieri recte potest, ad-
hibita ex integro solennitate. 171. 24.
Substitutio non solum fideicommissaria, sed etiam
directa extenditur ad casum expresso si-
mitem. 186. 2.
Substitutio facta secundum Gallum vel Legem
Velleiam excluditur, si filius ipso iure pa-
tri haeres, extiterit. 222. 98.
Substitutio concepta per ea verba, Tunc &
eo casu, utrum porrigatur ad similem ca-
sum. 223. 100.
Substitutio facta sub conditione, si haeres in-
stitutus viuo testatore moreretur, utrum
habeat locum si testatori idem haeres su-
peruixit, nec tamen potuit propter absen-
tiam, & ignorantiam haeres esse ex testa-
mento. 224. 104.
Substitutus non admittitur quandiu institu-
tus admitti potest. 29. 15.
Succedendi ius, a iure filiationis distinguitur.
66. 136.
Successio non erat iure civili inter legitimos
haereses ex l. xii. tabularum vocatos. 23. 76.
Successio locum habet, in querela inofficiosi
testamenti. 141. 202.
Successio utrum habeat locum in iure dicē-
di nullum. 142. 204.
Successio non est in suis heredibus, mortuo
parente, cui semel haereses ipso iure exti-
terunt. 167. 8.
Successio est in suis heredibus, viuo parente.
167. 9.
Successorium edictum locum habet in bo-
norum possessione contra tabulas, quae
patrono competit. 142. 203.
Sui haereses omnes, quum noua constitui-
one praeteriri non possint, nominatimque
exheredari debeant, ante haereditatis institu-
tionem exheredari possunt. 110. 100.
Sui haereditatis proprium est, viuo parente ha-
bere quoddam quasi dominium in rebus
paternis, & primam succedendi causam in
haereditate intestati obtinere. 149. 214.
Suis heredibus, & incertis, & ignorantibus
haereditas defertur, simul & per legem
acquiruntur. 174. 31.
Suietas non tollitur in filio, si nepotes ex eo
substituuntur eidem, secundum Legis Velleiam
consilium. 172. 26.

I N D E X.

Suitas an tollatur in filio, si nepotes ex eo iā
nati simpliciter eidē substituātur. 172. 27
Suorum appellatio à legitimis distingui so
let. 22. 74.
Suorum hæredum cur prima causa sit in suc
cessione intestati. 100. 57.
Suus hæres utrūm habeat beneficium. l. fina.
C. De edicto diui Hadria. tollen. etiam si
ab intestato veniat. 14. 50.
Suus hæres n̄lius patris testamentum apud
Iureconsultos infirmat, quo casu eman
cipatus non haberet contra tabulas bono
rum possessionem. 17. 57.
Suus hæres qua ratione viuo parente quodā
modò dominus existimatur, eadem suus
hæres dici potuit. 167. 11.

T

TAbulæ pupilares quæ nam appellentur.
20. 68.
Tempus faciendi testamētū multū obserua
batur apud Antiquos. 94. 33.
Tenuis respectus, qui mouere notabiliter
Principem non potest, rescriptum non
viciat. 75. 161.
Testamento regulariter locus esse potuit, &
si contra eius tabulas bonorum possessio
acciperetur. 117. 120.
Testamētū non minis solenne erat, filio
ex hæredato, quàm eodē ex aliqua parte
hærede instituto. 3. 18.
Testamentum an defendi potuerit, si filius
in Galli formula nec ex præssim fuisse
hæres institutus, nec vllō modo ex hære
datus. 3. 20.
Testamentum conceptum secundū formu
lam Galli Aquilij defendi posse vide
tur, si testator miles fuisse. 11. 31.
Testamentum apud Iureconsultos utrūm
valuerit, quo suus hæres filius præteritus
fuisse, etiam si præteritio esset filio fauora
bilis. 16. 52.
Testamentum iure prætorio ab initio valet,
si hæres scriptus instituatur sub condi
tione, si præteritus filius ab intestati hære
ditate se abstinat. 23. 77.
Testamentum filio præterito iniustum, va
lere non incipiet, si filius viuo testatore

decedat. 23. 78.
Testamentum superius rumpitur posteriore
facto, quod valeat etiam solo iure præto
rio. 26. 34.
Testamentum iure factum non tollitur per
posterius filio præterito iniustum, etiam
si filius ab intestati hæreditate se obstine
at. 26. 35.
Testamentum validum rescinditur per po
sterius, filio præterito iniustum, si filius
viuo testatore decedat. 26. 36.
Testamentum quod filius facit viuo patre
captiuo, in cuius potestate fuerat, initio
nullius momenti est. 57. 92.
Testamentum, quod initio nullius momēti
est, rumpi non potest. 58. 95.
Testamentum, quod agnatione nepotis sui
hæredis ipso iure rumpebatur, si noua vo
luntate, & solēnitate ab eodem testatore
reficeretur, non erat iniustum, & si idem
nepos iam natus, & iam suus hæres præ
teritus fuisse. 93. 31.
Testamētum an etiam hodie nullius momē
ti sit, si filius instituatur sub conditione,
quæ non sit in eius potestate, nec in defe
ctū conditionis rite exheredetur. 111. 105.
Testamentum, quod successione adoptiui ne
potis ipso iure ruptū est, ex æquo & bono
secundū ius prætorium confirmabitur,
si idē nepos adoptiuus ab arrogatore eman
cipetur. 113. 110.
Testamentum si n̄lio præterito nullum sit
ipso iure, intestati patris hæreditas filio
defertur, nec ex testamento scriptus hæ
res hæreditatem adire iure civili poterit,
sed tamen bonorum possessionem secun
dum tabulas induci non est impossibile.
128. 167.
Testamentum, quod successione præteriti
nepotis ruptum est, ex bono & æquo con
firmabitur, si nepos viuo testatore dece
dat. 131. 49.
Testari possunt qui certi sunt de præsentī sta
tu, licet de futuro dubitent. 57. 93.
Testatus & intestatus nemo paganus dece
dere potest. 5. 3.
Titulo conuenire debent Leges & Capitula.
56. 89.
Transmissio in extraneos successores ex ca
pite

I N D E X.

pite iuris deliberandi incognita Iurecō
sultis fuit. 77. 179.
Transmittere non posse onerosum est.
22. 72.
Tunc dictio substitutioni adiecta, non facit
excludi casus similes. 222. 99,
Tutor incertus liberis dari non potest. 105.
81.

V

Velleia Legis duo capita fuerunt. 166. 1.
Velleia Lege non tantū de institutiōe,
sed de exheredatione etiam posthumorum
expressim cautum est. 166. 3.
Velleia Lex posthumorum prioris capitis
loco, liberos iam natos esse censuit, qui vi
uo parente in sui haredis locum succede
rent. 174. 32.
Velleia Lex quid nouè induxerit. 174. 33.
Velleia Lex nepotes prioris, & postero
ris capitis nominatim exheredari voluit.
176. 36.
Vendicare verbum, ad omnes legitimo iu
re succedentes refertur, non tantū ad
suos haredes. 22. 76.
Venditor deceptus ultra dimidiam partem
veri pretij non dicitur restitui in inte
grum, cum emptor ei supplet verū pre
tium. 91. 72.
Viuens licet hareditatem non habeat, suum
haredem habet. 167. 10.

Voluntatis solemnitas non exigitur in mi
lite. 11. 32.
Voluntas patris iam defuncti, qui voluit ha
bere filium legitimum, potest colligi nō
solum ex testamento, sed etiam exactu
inter viuos. 73. 165.
Voluntas patris, qui legitimationem inua
lidam impetrauit, & filium quasi legiti
mū haredem sibi instituit, eidē filio pro
ficit ad impetrandam denuo legitimatio
nem. 73. 166.
Voluntas patris, qui ex damnato coitu su
sceptum filium voluit habere legitimum
successorem, multum pro eo facit ad im
petrandum rescriptum. 74. 169.
Voluntas testantis totum facit in conditio
nibus. 126. 3.
Voluntas testantis offendi non debet quō
actus sustineatur. 200. 44.
Vsumfructum patri quarendū iure patriæ
potestatis non potest mater prohibere,
nisi in eo quod ultra legitimā portionē
filio reliquerit. 218. 90.
Vxor inopis, quæ sine dote ducta est, an
sit necessaria mentio in præcibus locuple
tis mariti, qui filiū naturalem supplicat
sibi fieri legitimum: requisitio enim non
est necessaria. 70. 147.
Vxori, etiam si quarram in bonis locupletis
mariti post eius mortem habere debeat,
non competit reuocatoria aduersus eos,
in quos maritus bona alienauit. 71. 148.

FINIS.



I N H I S C O M M E N T A R I I S

*nihil est nostræ fidei, aut Ecclesiæ dogmatis repugnans,
ut iudicauit Pellagius Rodericus,
Doctor Theologus.*

Typographus lectori. S.



T SI maximè dedimus operam, ne hanc ueniam à te deprecemur, fieri tamen non potuit, quin aliqua errata diligentiam nostram subterfugerent: quæ & si talia erant, ut sine monitore quiuis posset animaduertere: eorum tamē te admonendum duximus, ut in minimis etiam tibi fidem nostram probaremus. Vale.

ERRATA.

Pagina. 2. linea. 2. lege: parentum. pagi. 8. l. 31. instituto. p. 16. l. 30. opinor. p. 20. l. 31. sit. p. 23. l. 4. legiti. p. 33. l. 4. haberetur. p. 53. l. 1. iure. p. 59. l. 9. experiamur. p. 62. l. 30. requisitis. p. 63. l. 16. impetrare. p. 66. l. 2. Ex facto. p. 72. l. 9. patris. p. 117. l. 14. potuerit. p. 127. l. 34. testamentum. p. 149. l. 25. quoscunq; & l. 32. Ita demū. p. 159. l. 25. lib. 2. p. 160. l. 14. Quarta. p. 170. l. 3. neque. p. 171. l. 32. supra. p. 172. l. 12. exheredatus. p. 177. l. 29. constitit. p. 178. l. 19. requiritur. p. 183. numc. 71. substitutum. p. 184. n. 109. locus. p. 193. l. 17. fultæ. p. 197. l. 20. proprius, & l. 4. §. fina. p. 208. l. 13. operæ pretium.



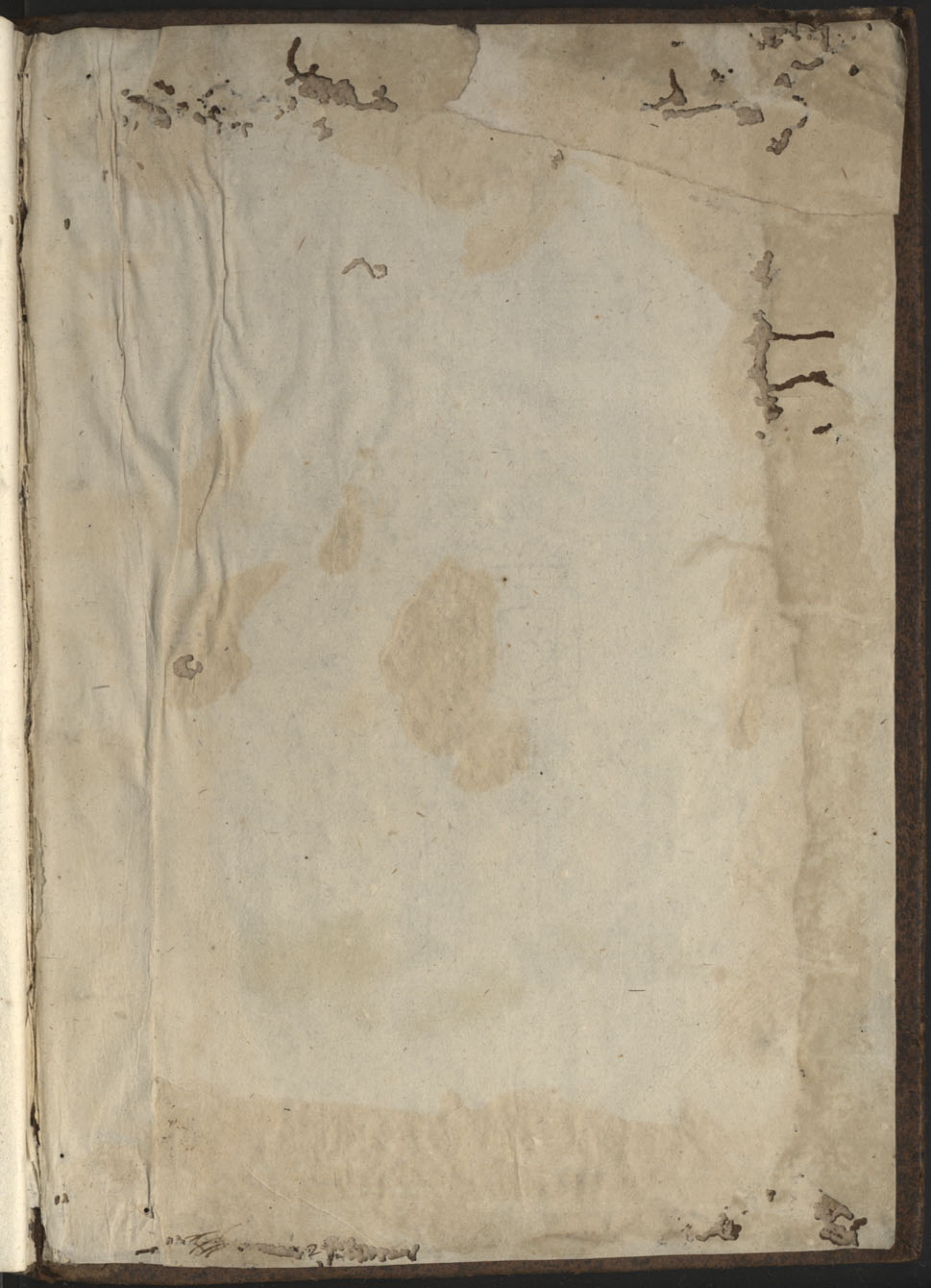
Conimbricæ.

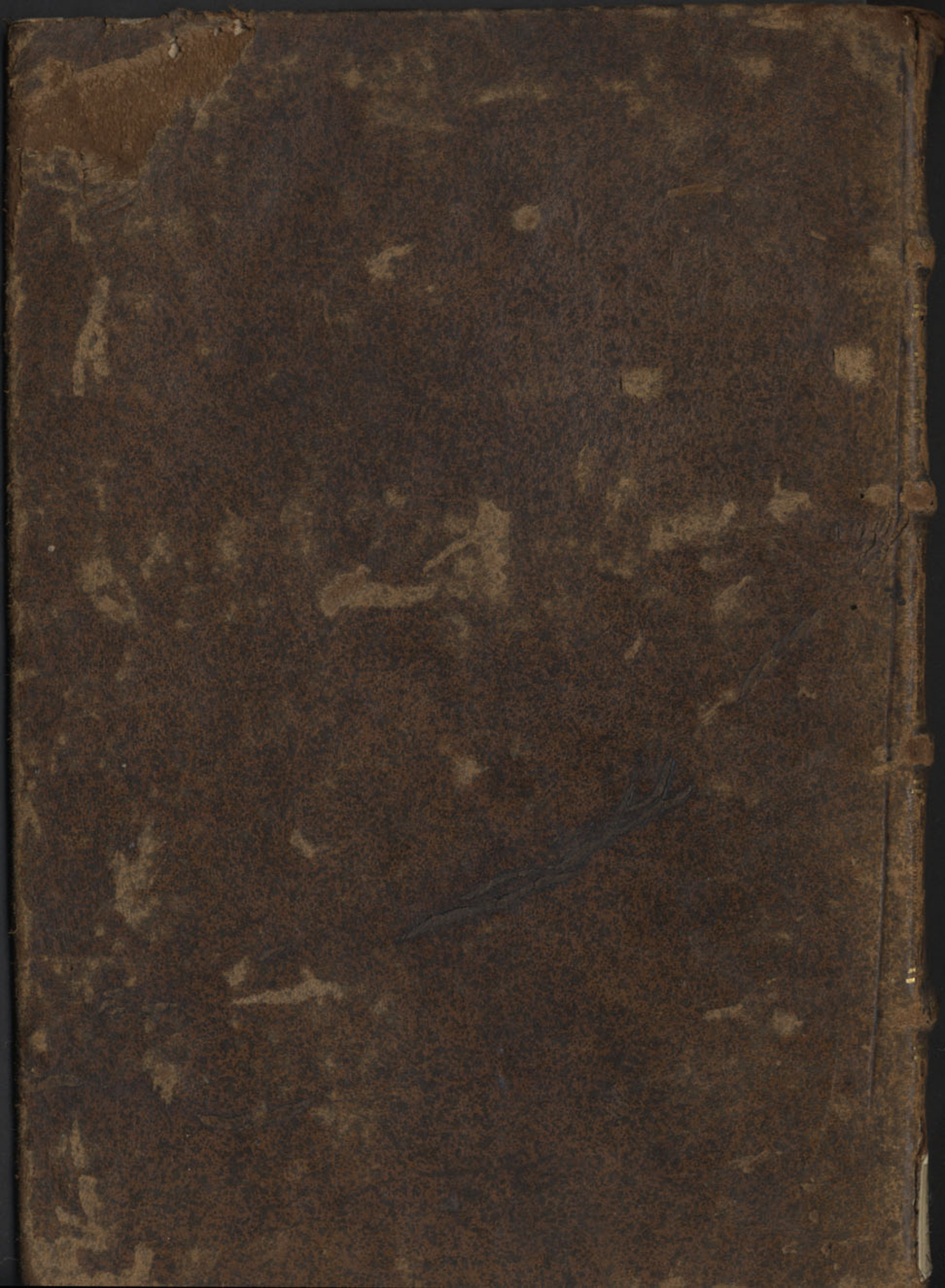
EXCVDEBANT IOANNES BARRERIVS

Et Ioannes Aluarus Typographi Regij.

Anno. M. D. XLVIII.

Mense Martij.







DE AGRICULTURA

COSTA
GALIA

DE AGRICULTURA



DE AGRICULTURA



DE AGRICULTURA

Sala R
Gab.
Est.
Tab. 23
N.º 11